

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте
про
Україну!

110.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 11-го ЧЕРВНЯ 1987

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 11, 1987

No. 110.

VOL. XCIV.

ЕКЗЕКУТИВА УАКРАДИ РОЗГЛЯНУЛА СТАНОВИЩЕ УККА

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Р.Б.). — Відкинення представниками УАКРАДИ пропозиції скликання Надзвичайного Конгресу України в Америці для з'єднання української громади, створення однієї об'єднаної центральної репрезентації українців в ЗСА та вирішення багатьох інших важливих справ були предметом нарад Екзекутиви УАКРАДИ, що відбулися тут у приміщеннях УНСОЮ 21-го травня 1987 року.

Про зустріч представників Безсторонніх Організацій, Української Американської Координаційної Ради і Українського Конгресового Комітету Америки широко звітували Євген Стахів і Роман Данилюк. На заклики Володимира Лостена така зустріч відбулася 30-го квітня цього року в приміщеннях Самопоміччя в Нью-Йорку. З причини несприятливості Володимира Лостена (мабути якась важлива справа перешкодила Володимиру), сходили вів д-р Степан Ворон. Присутні на зустрічі: від Безсторонніх Організацій — д-р С. Ворон, м-р І. Рожанковська, д-р Я. Падюк, інж. І. Хамулак і адв. Р. Гуглевич; від УАКРАДИ — д-р І. Філіс, Є. Стахів, Р. Данилюк і інж. В. Процик; від УККА — В. Мазур, І. Білінський, д-р А. Лозинський і д-р М. Снігурович.

Відносно зміни, чи радше повернення до первісної назви, представники УАКРАДИ заявили, що, не зважаючи на таку пропозицію Конференції Безсторонніх Організацій, якщо б ця справа мала б бути перешкодою до скликання Надзвичайного Конгресу, її передали до вирішення Надзвичайному Конгресу. Як єдино компетентному чинникові у цій складній справі.

Євген Стахів запропонував створити Контактну комісію з представників Безсторонніх Організацій, УАКРАДИ і УККА, яка мала б підготувати скликання Всеукраїнського Конгресу, що мав би відбуватися в часі відзначення 1000-ліття Християнства в Україні в 1988 році. Цю пропозицію речники УККА відкинули.

М-р І. Рожанковська запропонував створення Комітету з представників трьох сторін, завданням якого було б тимчасово порозумітися і спільно вирішувати важливі й наглі справи, зокрема тепер, у цей критичний час, в обличчя нападів різних ворожих груп на українців. Свою пропозицію мотивувала тим, що часто неупереджені організації чи навіть окремі особи заступають загал української громади, і такі виступи спричиняють додаткові непорозуміння. Цю пропозицію Іванні Рожанковської підтримали представники Безсторонніх Організацій і УАКРАДИ. Речники УККА цю пропозицію теж відкинули.

Була ще пропозиція подібна до попередньої інж. Володимир Процик, але теж зустрілася з таким же не успіхом.

Представники зустрічі рішили не видавати до преси спільного комюніке з цієї ще однієї невдалої зустрічі.

Члени Екзекутиви УАКРАДИ, заслухавши звіт, висловили своє розчарування з приводу цієї ще однієї невдалої зустрічі.

(Закінчення на стор. 3)

У ДРУГОМУ ДНІ НАРАД ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ПРИЙНЯВ ЗВІТИ І ОБГОВОРІВ СПРАВУ НОВОГО ВІДДІЛУ ПРОДАЖУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Союзяка. — Запити, відповіді і дискусія над звітами виконаних ранок другого дня нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу у вівторок, 9-го червня 1987 року. На закінчення дискусії над звітами голова Контрольної Комісії Н. Олесницький поставив внесок прийняти звіти, що присутні і схвалили.

В часі дискусії порушено майже всі аспекти діяльності членів Головного Уряду і при цьому узгоджено деякі непорозуміння та їх всебічно вяснено.

Відтак д-р І. Філіс зreferував генезу та теперішній стан новоствореного відділу продажу забезпечення. Як відомо, цей відділ рішено створити на 30-й Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу, що відбулася в Рочестері у 1982 році, а керівників відділу продажу забезпечення і організаційного у майбутньому не вибирати на Конвенції, а ангажувати як урядовців.

Тепер, коли цю постанову введено у життя, д-р І. Філіс у своєму вичерпному слові про відділ продажу забезпечення вивчив, що цей відділ працює паралельно із організаційним відділом і їхня праця себе взаємно доповнює. Він теж скаржувався на поодинокі членів членів відділу продажу забезпечення, починаючи від його теперішнього керівника Генрі Флойда, а відтак — продавців забезпечення Михайла Стедну, Миколу Бойка, Степана Богача і Рональда Ловрі.

Звітуючим д-р І. Філіс про ці справи закінчено наради Головного Уряду перед полуднем, у вівторок 9-го червня д.р., а після полудня члени ГУряду мали нагоду особисто завітати до І. Флойда, М. Стедну, М. Бойком, як теж із координатором братської діяльності Андрієм Воробцем, коли усі вони прибули на Союзівку, щоб бути присутніми на нарадах і поінформувати про свою діяльність та плани на найближче майбутнє.

Коротко промовляли А. Воробець, Г. Флойд, М. Стедну і М. Бойко, а відтак поодинокі члени ГУ ставили їм питання і висловлювали свої побажання до подальшої праці становного відділу.

Після закінчення цих справ увесь час до вечора при свячено обговоренню праці, стану і подальшої діяльності Комісії Оборони Української Співщини, яка була створена перед двома роками в наслідок зростаючих нападів на українців у ЗСА. Канали в деяких інших країнах вільного світу.

Точний звіт про працю цієї комісії подав д-р І. Філіс, а фінансовий звіт — Уляна Дачук. Як відомо, до

Комісії входить усі члени Головного Екзекутивного Комітету УНС голова Контрольної Комісії Н. Олесницький та головні радні Е. Іванів і Т. Шмагала. Ця комісія відбувала ряд нарад для планування своєї праці та для її здійснення. Після звіту д-р І. Філіс і У. Дачук звітували ще коротко інші члени комісії, описуючи працю та завдання комісії. Усі вони дійшли до висновку, що працю саме такої комісії слід продовжити ще на один рік. Заслухавши цих детальних звітів, Головний Уряд рішив задержати комісію і доручити до кінця цього року знайти приміщення для Бюро Українського Народного Союзу у Вашингтоні, підшукати певну особу для праці комісії і Бюро у Вашингтоні, як теж згідно із ранішою рекомендацією Контрольної Комісії, підняти історико-науковий високого рівня для написання англійською мовою наукової праці про Україну і українців в часі Другої світової війни.

На закінчення нарад другого дня, чільний організатор УНС Василь Пастушок, ідучи слідами довголітньої традиції, вручив д-р І. Філісові дванадцять аплікацій нових членів.

У середу 10-го червня, д.р., на порядку третього дня Річних Нарад Головного Уряду УНС були звітування про Союзівку, про

Папа Іван Павло II відвідав Майданек

Прибуття Папи Івана Павла II в Майданек

Варшава. — Перебуваючи з офіційною візитою в Польщі, Папа Іван Павло II відвідав у вівторок, 9-го червня, колишній нацистський концетраційний табір Майданек недалеко Любліна, перетворений у музей-пам'ятник. 700 колишніх в'язнів концтабору спостерігали, як Папа склав коліна перед круглим мавзолеєм, спорудженим поблизу крематорія, в якому нацисти знищили 360,000 осіб з 29 європейських країн.

Не менш як десять хвилин Святий Отець кланявся на колінах і молився, закритиши лице руками. Потім він піднявся і тут же його привітала Ванда Оссовська — одна з небагатьох, хто пережив страхотні Майданека. Під час візиту вона була старшиною зв'язку Армії Крайової. Фашисти схопили її і кинули в Майданек. Тут В. Оссовська керувала підпільним шпиталем для в'язнів концтабору. Іван Павло II притиснув голову Ванди до своїх грудей і поцілував її.

З Майданека Папа прибув у Люблінський католицький університет, який не підлягає світській (державній) владі, що є унікальним для країн союзу. В цьому університеті професор Кароль Войтила

викладав від 1954 до 1978 року, коли його вибрани Папою і він прийняв ім'я Іван Павло II.

Виступаючи перед вірними у Любліні, яких зібралось біля одного мільйона, Папа наводив слова покійного кардинала Стефана Вишинського з його споминок, написаних у в'язниці, а також закликав брати приклад з священика Єжи Попелюша, вбитого агентами польської служби безпеки.

Покликуючись на опозиційній польському урядові джерела, пресове агентство ЮПІ передало, що власті продовжують кампанію перешкоджання вільному пересуванню між містами, які відвідав Папа.

Пластуни Нью Йорку відбули Свято Весни

Юнаки 3-го куреня ім. Івана Мазепи із своїм воярником пл. сен. В. Корнаго біля брами табору.

Нью Йорк (О.К.). — Традиційним пластовим звичаєм юнацтва пластової станиці в Нью Йорку відзначало в дні поминок 23-25-го травня 1987 року Свято Весни в пластовій оселі „Вовча Тропа“.

Три дні пластове юнацтво провело серед претарного природи, підготувавшись практично до завдання Ювілейної пластової зустрічі, що відбувається в серпні ц.р. у парках і заповідниках Канади.

Юнаки і юначки трьох куренів пластової станиці в Нью Йорку розтаборилися під шатрами, вперше цієї весни і, згідно з програмою мали заправу їзди канюками, у стрільні з лука, та інших спортивних іграх, а в неділю відбули підготовану зазвичай тренувальну гру і велику святочну ватру. На цій ватрі голова Головної Пластової Ради пл. сен. Петро Содоль перелік іменуваних скабаних і вірливих пл. розв. Ярему Бачинського, Юрія Слика, Петра Содолу мол. і Тамари Тершаків. Іменуваних відбулося вийшло урочисто в присутності батьків іменуваних пластуни яких запрошено окремим

листом на це свято.

В неділю учасники Свята Весни вислухали Службу Божу, яку відправив у каплиці пластової оселі о. Іван Кашак.

Спортиві змагання з філанки закінчилися вівторком у понеділок і по полудні після злітків відзначили юнацтво підготувавшись практично до завдання Ювілейної пластової зустрічі, що відбувається в серпні ц.р. у парках і заповідниках Канади.

Юнаки і юначки трьох куренів пластової станиці в Нью Йорку розтаборилися під шатрами, вперше цієї весни і, згідно з програмою мали заправу їзди канюками, у стрільні з лука, та інших спортивних іграх, а в неділю відбули підготовану зазвичай тренувальну гру і велику святочну ватру. На цій ватрі голова Головної Пластової Ради пл. сен. Петро Содоль перелік іменуваних скабаних і вірливих пл. розв. Ярему Бачинського, Юрія Слика, Петра Содолу мол. і Тамари Тершаків. Іменуваних відбулося вийшло урочисто в присутності батьків іменуваних пластуни яких запрошено окремим

(Закінчення на стор. 3)

У Нью Йорку відбулися загальні збори Українського Народного Дому

Нью Йорк (І.К.). — У неділю, 31-го травня ц.р., відбулися у відбудованому після пожежі Українському Народному Домі при 2-й Авеню загальні збори його учасників (шерівців). За статутом УНДому, загальні збори відбуваються щороку й вибирають одну третину нових членів Дирекції. Теперішня Дирекція складається з дев'яти осіб, членів різних ідеологічних середовищ. Збори відкрив голова Дирекції Роман Данилюк, привітавши всіх присутніх, які щиро заповнили залу позаду ресторану; зокрема він висловив радість, що тут був також представник парохії св. Юра о. Лев, який і вголоса молитву, благуючи Господа, щоб ці збори перейшли на добро установи й всієї української громади в цій метрополії світу. Роман Данилюк поінформував у своєму звіті, що відбуваються вже всі поверхи за винятком найвищою, п'ятого, та що треба перебувати в індустріальному типу. Для додаткового ремонту треба зняти цю цю позичку 150,000 дол. для чого треба рішення загальних зборів. Голова Дирекції підкреслює, що всі приміщення в УНДомі заповнені українськими установами або окремими українськими людьми. Він ствердив, що після збудування нової величавої церкви св. Юра на 7-й вулиці — Український Народний Дім є найбільшою новою, відмороженою після пожежі, будівлею. УНДом повинен служити українській громаді, тому Дирекція тільки в найгіршому випадку винятково б велику, претарно перебудовану залу, не-українцям, які зголошуються на винайм п. Дирекція УНДому апелує до української громади, щоб виступила, бенкету, і великі зібрання проводити у тій новій гарній поширеній залі УНДому, згідно з гаслом „Свій до свого“.

Секретар Василь Сосяк відчитав протокол минулорічних загальних зборів, що його прийнято без змін. Скарбник Іван Винник звітував про фінансовий стан УНДому, який представляється дуже добре.

УНДом сплатив уже частину зятягненої у Кредитовій кооперативі позички, разом із відсотками, і після відбудови та винайму п'ятого поверху сподівається сплатувати борг ратами.

Перебрано односторонню двох членів Дирекції — Василя Сосяка і Богдана Горляка, та вибрано за нового третього члена Дирекції Володимира Миськова. Справа додаткової позички 150,000 дол. спричинила трохи довшу дискусію. Ближчі пояснення, що їх давав заступник голови, колишній голова УНДому Євген Стахів, підтримав теж адвокат Зенон Масний, який має свою канцелярію на 2-му поверсі УНДому і відомий вже як дуже совісний професіонал.

Збори, з'ясувавши різні поприбири, пов'язані з потребою цієї роботи, порівняли невеликою позичку, схвалили її односторонню.

Голова Дирекції Роман Данилюк висловив радість, що між прийнятими відомостями УНДому панує така згода, як і в самій Дирекції, члени якої працюють добре вільно без заплати, і приймають всі рішення односторонню. Учасники загальних зборів було 170 осіб, між ними представники різних наших установ і організацій. Після закриття загальних зборів прийняли залишилися при закусці, продовжуючи обмін думками.

З НАБЛИЖЕННЯМ ЛІТА на північносхідному побережжі ЗСА відчувається брак рятувальної сторожі. У цьому сезоні буде брак рятувальних сторожок на пляжах, у таборах та басейнах, за огляду на це урядові чинники турбуються, що не буде достатньої опіки плавальниками. Причина цієї нестачі — це відносно низькі платні та усвідомлення, що така праця вимагає великої відповідальності.

ВСЕСВІТНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ МИРЯН У РИМІ

(УПСО). — Минулого року Папа Іван Павло II проголосив 1987 рік Роком Мирян. У зв'язку з тим у жовтні ц.р. відбувся Папський Синод, присвячений проблемі і ролі мирян у Католицькій Церкві на протязі 20 років після Ватиканського Собору II-го.

Щоб засягнути опінії і порад мирян, Понтифікальна Рада у справах мирян скликала консультативну конференцію, яка відбулася від 21-го до 25-го травня 1987 року в Римі.

Учасниками Конференції були представники мирянських організацій з усіх країн світу, за винятком країн союзу, з яких були репрезентовані Польща (п'ять делегатів) та Східна Німеччина (один делегат). За старанням Блаженнішого Патріярха Миськова-Івана, українських мирян в Україні та діаспору репрезентував інж. Василь Колодич, голова УПСО з Дітроїти.

Учасники Конференції віком 25-70 років, з вищою освітою, тісно пов'язані зі своїми Церквами. Усіх було 204 делегатів. Крім того частково брали участь в нарадах кардинали, архископи, єпископи і священники — разом 31 особа, в

тому числі також Митрополит Максим Германюк з Канади, який є членом Понтифікаційної Ради у справах мирян.

Головними темами Конференції були: виконувати місію Церкви через участь у динамічній історії, присутності у світі, — шукаючи Царства Небесного; покликання і місія мирян — апостольський динамізм і духовний зв'язок з Богом.

Представник українських мирян інж. Василь Колодич у своїх виступах звертав увагу на перешкоди Церкві в Україні. Вказував на героїзм і посвяти мирян у Церкві в катакомбах; ставив їх як приклад справжнього християнського життя, гідного до наслідування. Крім цього інж. В. Колодич навізував персональні зв'язки з делегатами з різних країн світу, розповсюджував літературу про Церкву в Україні англійською, французькою, єспанською, німецькою і португальською мовами. Його виступи самі й література викликали жваве зацікавлення проблемами української Церкви і народом серед делегатів які репрезентували біля одного мільйона католицьких мирян усього світу.

ІЗ МОЛОДИХ МИСТЦІВ ВІДКРИЛИ В НЬО ЙОРКУ СПІЛЬНУ ВИСТАВКУ

Нью Йорк. У неділю, 7-го червня ц.р., у галерії Об'єднання Мистців України при 2-й Авеню голова СУМА скульптор Михайло Черешньовський відкрив колективну виставку 13-ох молодих мистців. Участь у виставці, яка триватиме до 14-го червня ц.р., беруть за чергою, як названі в каталозі: Яро Чіаши, Стефан Давид Стефан Кузьма, Лариса Лавренченко, Ольга Маричук, Уляна Салевич — Гайдар, Христина Шмігель, Ільона Соцінська, Оresta Шепарович, Гіларій Володимир Зарвський, Оксана Цегельська, Ана Фаріон та Андрій Гордиський.

На цій колективній виставці заступлені всі напрямки від абстрактного й безпредметності аж до реалізму, з теж експонатів різного формату від мініатюрних Олександра Цегельського до великої, на північній композиції Гіларія Зарвського. У каталозі англійською мовою подані найважливіші дані про кожного мистця й мисткиню, — на жаль, не подано назви всіх експонатів і під експонатами не подано чисел, яких нема теж у каталозі. Як видно з каталозу але теж із виставлених експонатів майже всі мистці і мисткині мають за собою фахову освіту і деякі з них брали участь чи то у збірних виставках чи виступали індивідуально. На відкритті обидві залі галерії вквітчилися гістьми.

Українське призначення докторові Дж. Кларкові за Данила Шумука

Монреаль (УІБ). — У зв'язку зі звільненням і приїздом Данила Шумука до Канади проф. Яр Рудницький висловив призначення докторові Дж. Кларкові „за його невтомну дипломатію“ в цій справі, що увінчалася великим успіхом будучи одночасно „щасливою подією в українсько-канадському житті“. При цій нагоді проф. Рудницький пригадав міністрові справу прав і пекучу потре-

бу почати дипломатичні заходи в справі допущення вільної України, Білорусії й Балтійських країн до Гельсінкського процесу, згідно з його виступом на Віденській конференції. 5-го листопада 1986 року лист проф. Рудницького, датований 12-го травня 1987 р., був пересланий до Оттави ще перед приїздом Д. Шумука до Канади 23-го травня 1987 року.

Відбудуться річні наради Союзу Католицьких Братств і Сестрицтв

Чикаго, Іл. (Н.Н.). Цьогорічні наради старшини та членських організацій Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв відбудуться на Союзівці, Керконсоні, Н. Й. у суботу, 20-го червня цього року. Наради розпочнуться о 1-й годині дня в залі церкви св. Трійці в Керконсоні і триватимуть до вечора. В програмі, крім звітів старшини та представників кожної членської організації, буде обговорюватися діяльність на 1987-88 роки, зокрема під кутом вісвітних обходів Тисячоліття Християнства в Україні. Особливо актуальною є справа видання „Історії братського руху на Україні“ та відбуття наступного року п'ятого делегатського з'їзду Союзу.

Представники усіх членських організацій повинні обов'язково прибути на цю річну нараду. Старшина Союзу запрошує представників і тих братств і сестрицтв, що не є членами Союзу; вони можуть брати участь у нарадах у характері спостерігачів. Наступного дня, в неділю, 21-го червня, учасники наради візьмуть участь в Архирейській Літургії та в відкритті пам'ятника пок. Блаженнішому Патріярхові Йосифові на Союзівці.

Про додаткові інформації про ці наради слід звертатися до д-ра В. Маркуся. Тел.: (312) 478-3587, а у справі влаштування і місця — до С. Орловського тел.: (914) 255-1584.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-8864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які не відповідають інтересам газети. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши завербовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи справді зміна на краще?

Про припинення заглизування авдіцій "Голосу Америки" і продовження радіопередач "Вільної Європи" і "Радіо Свободи" ми вже писали на цьому місці (див. "Свобода" з 6-го червня ц.р.) у тодішніх міркуваннях на цю тему висловлено здивування, чому властво "Голосу Америки" зазнав такої ласки і чому в неспасі є ці дві інші американські радіостанції. Вияснює це на сторінках "Кришени Саєнс Монитор" один із членів Дирекції обох названих радіостанцій з осідком у Мюнхені, Бен Ваттенберг. Він звертає увагу на те, що "Голос Америки" подає відомості тільки про Америку, а обидві радіостанції із Мюнхену передають вістки про Советський Союз. Тому — пише названий американський діяч — у вачах Міхаїла Горбачова, який заповів реформи по лінії "відкритого суспільства", поросійськи "гласність", ті вістки з Америки про Америку нешкідливі советському режимові. Зате вістки про Советський Союз, що їх промовчує советська преса, і промовчують советські радіостанції — ламають одну з найбільш советському режимові прикметну рису — засекречення — і Горбачов не може на це дозволити. Советська держава верхівка знає, що в Советському Союзі розмірно мало осіб слухають передачі "Голосу Америки", зате масово слухають передачі "Вільної Європи" та "Радіо Свобода".

Бен Ваттенберг називає конкретно, яку політику ведуть ці дві радіостанції, де він є одним із директорів. Вони передають до Советського Союзу перепачковані на Захід твори дисидентів. Вони вилучають із советської преси вістки і натяки про економічну кризу в СССР, про страйки, про пияцтво, яке продовжується всупереч офіційній боротьбі, про хабарництво, без якого не можна поладати в СССР ніякої справи. А такого "відкритого суспільства" Горбачов не хоче. Він декламує про своє миролюбство, він покладається на свої пропозиції припинити перегони у зброєнні між ЗСА і СССР, але одночасно советські бойові літаки бомбардують бараки втікати із Афганістану на території сусіднього Пакистану. Стрижнем комуністичного режиму в СССР є атеїзм. Ще жовтнева революція у 1917 році проголосила догму, що "релігія — це опіум народу".

З усіх сателітистських комуністичних країн Церква залишилась надалі потугою у Польщі, — у менших розмірах, а все ж поважна зміна державної влади супроти Церкви прийшла на Мадярщині і тому Америка звернула Мадярщині історичну корону святого Степана, вивезену чи пак перепачковану до Америки за Другої світової війни. Всі три американські радіовисильні присвячують чимало уваги релігійним справам, — "Голос Америки" передає інколи Богослужби з українських церков в Америці (з церкви св. Юра в Нью Йорку) у найбільшій в році свята. Але обидві радіовисильні у Мюнхені — за словами Ваттенберга — заступають громадянам в СССР церкви чи синагоги.

Різні "пісники" у вільному світі, включно з Америкою, захоплюються Міхаїлом Горбачовим, який — в їхньому переконанні — створив нову еру у внутрішніх відносинах в СССР та в закордонній ситуації, конкретно, в ділянці припинення перегонів у зброєнні. Але є реальні критерії, наскільки декламації Горбачова поважні і наскільки є тільки зміною формою заміреної тактики. СССР за Горбачова не вивів своїх військ із Афганістану. Советський градоначальник у Варшаві генерал Ярузельський не привернув легального стану робітничої організації "Солідарність". Советське судочинство далі користується психіатрією у переслідуванні політичних опонентів. Звільнивши Андрія Сахарова, звільнено тільки мінімальне число різнонаціональних політв'язів — після смерті Катрусі Заричкої Юрій Шухевич далі є неначе символом підсоветської дійсності. За Нікити Хрущева, який розвінчав Сталіна, прийшла була деяка відлига. І тепер здавалось б зміна на краще — однак велике питання чи ця зміна буде довготривала.

ЗА ПЕВНИХ УМОВ деякі люди здатні передбачати землетрус — до такого висновку прийшли болгарські вчені. Часом абсолютної здоров'я люди за кілька годин до землетрусу відчувають страх, кволість, деякого болю в голові, інколи свист у вухах, припущає язик. Причиною цих явищ, як вважають болгарські вчені, є вплив на людський організм інфрашумів або інших аномалій в геомагнетичному полі.

Здавалось, що реформи і "гласність" М. Горбачова обов'язково перепроходять у всіх національних республіках СССР, хоч деякі політико-соцетознавці сподівалися, що імперіалізм і шовінізм російських інтелектуалів ставитиме опір перепроходженню деяких реформ, які, на їхню думку, були б шкідливі своїми наслідками імперії. Треба ствердити, що на такі виступи російських інтелектуалів проти впровадження реформ у національних республіках на культурному, релігійному і суспільно-громадському відтинках не треба було довго чекати.

М. Горбачов і його своя, "гласність" і реформи почав обговорювати проблеми, які в житті його соціалістичної країни займають передові місця. Найважливішою і зараз найважливішою проблемою до розв'язання була і є перманентна господарська криза, що її М. Горбачов думає розв'язати своєю запланованими реформами. Він кожного місяця обговорює проблеми, які стосуються до господарської кризи, до опізнання у своїх осягах в технології, до соціальної нерівності, до проблеми молоді, алкоголізму, наркотиків і проституції. Усі ці важливі проблеми порушують в квітні 1985 року партійні керівники, які опісля обговорювали народи СССР з респектом до нових реформ.

Треба ствердити, що ро-

Володимир Я-ів

РЕФОРМИ І "ГЛАСНІСТЬ" В НАЦІОНАЛЬНИХ РЕСПУБЛІКАХ СССР

сійські інтелектуали своїми публікаціями в московській "Правді" створюють неспокій між народами СССР, яка може привести до неспредбачених наслідків, а в першу чергу вороже наставлення народів національних республік до російського народу, як поневолюча колінних вільних самостійних народів. Російський імперіалізм відомий вільним народам як такий, що нищить фізично і духовно поневолені ним народи, якщо цього вимагають інтереси советської імперії і тому можна передбачити глибокий конфлікт між російським пануючим народом, а поневоленіми народами національних республік. Московська Політбюро від самого початку створення СССР було шовіністично наставлене до національних республік СССР і далі нищить культурні надбання, як теж перепроходження русифікацію окупованих країн, щоб досягнути свою ціль, створити один "радянський народ", запланований ще попередниками М. Горбачова.

Наслідки національної

політики шовіністичного московського керівництва ми бачили в протестах студентів національної республіки Казахстану в Алма-Ата в 1986 році, які протестували проти призначення на пост першого секретаря у Казахстані росіянина в їхній національній республіці. Ці політичні заходи рухи в національних республіках переконали московське Політбюро, що в національній політиці треба користуватися новими методами, щоб отримати позитивні наслідки, які виходили б в користь імперії. Причини зміни політики до національних республік були зумовлені браком партійної дисципліни, корупції у партійних організаціях і державних управліннях. Важливою проблемою є також організування кадрів, які були б беззаперечно віддані партії і імперії.

Треба пригадати, що ці всі проблеми були обговорювані на 27-конгресі комуністичної партії в січні 1986 року, на якому Єгор Лігачов друга особа в Політбюрі і правдоподібно ініціатор нової політики, яка мала б

бути впроваджена в життя в національних республіках проголосив вимину кадрів, яку започатковано в Казахстані, як також можна зауважити недоліки керівництва партійного до місцевих кадрів національних республік. У цьому році советське Політбюро зробило кілька рішальних кроків, які вказують напрямки їхньої політики у взаєминах до національних республік. У московській "Правді" в лютому появилась стаття Інституту Етнології в Москві Юрія Бромлі, в якій автор, на підставі статистичних даних, оспаржує неспокійні національні республіки. Він звинувачує їх в цьому, що вони дають замало робочої сили для індустрії, що в їх республіках є високий відсоток безробіття та що члени їхньої спільноти — махмодисти відмовляються працювати в Сибірі, де відбувається хронічний брак робочих рук до праці. Автор статті Ю. Бромлі нападає на азіатські й інші народи національних республік також за брак знання російської мови, стверджуючи при тому, що ці народи є більше заінтересовані своїми культурними традиціями, а найважливіше, на думку автора, є високий стандарт життя в їхніх національних республіках, який спричинює байдужість до справ зв'язаних з інтересами держави.

Закінчення буде.

Макар Дуда

Від літери до мови

Не думаю знов зустрітись з відомим нам Іваном. Чуття була, що він злякався "гласності" і десь затаївся. А це бачу. — Але Хрещати-ком, ніби нічого не сталося. Не встиг йому слова сказати, а він уже відповів: — Як завжди, на передовій, активіст перебудови революційного характеру. Відступати нікуди. Час вимагає. Ось йду з засідання правління спілки письменників. Вирішили не бути гелалами, не ловити гав, а бити на гвалт.

Я не цілком утима, про що мова, і мене наче гедз укусила, зацікавила: — Як ж гарантія? — Бачу, — докірливо похитав головою передовик Іван, — ви й досі не зрозуміли конечної потреби перебудови. Ви вживаєте Білоді-дівську термінологію, коли ми вже вирішили дотримуватися Голосевиача. Ви й далі виступаєте проти літери! Ви стоїте на платформі застійних елементів! І вам так чи інакше доведеться гинуть!

Я ошелешено замовк, а він далі віз:

— А як ви, велимишановні мовознавці, тепер на-пишете прізвище сучасного реформатора? На Г чи на Г?

Мовчу, бо справді поклав мене Іван на обидві лопатки.

А він далі втолковув:

— Ми переконані, що літера Г перестала роз'єднувати нас з нашим старшим братом і думаємо взяти її для ґрунтового зміцнення єдності двох народів. До речі, ця єдність була центральним питанням на засіданні секретаріату правління спілки письменників СССР.

— Так ти вже, — в захопленні вигукнув я, — в Москві своя людина!

— Абсолютно. Цікавитьесь, про що йшла мова там?

— Напевне, про становище української літератури? — підказую.

— Певна річ, там виступали письменники з України, — Коротич і Сердюк.

— Як ж ухвали?

— Якнахви́тніше вирішити важливу проблему...

Юрій Р. Рибак

ІНЖЕНЕР — АНТРЕПЕНЕР

вільняються запевненням заробітком, а стараються, якщо уможливити їм це обставини протистити свої "я" і тим робом заспокоїти свою жалобу навіть коштом початкових фінансових скрут. І коли антрепренер не може мусити бути людиною з інженерським об'єднанням, то в цьому випадку це було русійною сіною.

Третью генерацію кана-дців, українського походження Кен Гладуна, що переселився до ЗСА та живе у Харберті (передмісті Філадельфії) заснував у 1983 році свою фірму Omega Конвершен Інж. По студіях у Канаді та Англії став спеціалістом у будові печей для перетоплювання скла, де мав успіхи, однак перейняв ідею розв'язки зазначення довідки відпадка-ми, що можуть примінен-ня відповідної технології не тільки втримати довідки чистими, але і відповідно тепло-окисневою техно-логією дати продукти практичного примінення. І коли проблема технічного розв'язки залежала від його винахідливості і фахового знан-ня, справа фінансування вимагала великої осто-рожливості, бо часто ті, що да-ють гроші можуть викорис-тати винахідника. Тому саме, на думку К. Гладуна, в цій ділянці треба бути осто-рожним. Сьогодні він про-ектує сплавові відпадків. Наприклад, місто Філадель-фія збирає денно 6,000 тонн відпадків і сміття, що коштує понад півмільйона

доларів. Ці кошти можна б зредувати до половини, якщо б місто прийняло про-ект К. Гладуна. Між іншим позичив і приготування про-позиції з оцінкою на найва-жливіших ділянках праці, бо це є проєкти вартості міль-йонів доларів і тісно пов'язу-ються з вимогами зако-нодавства. Omega Конвер-шен уже має два завершені у ЗСА і буде у Гостоні, Тексас, сплавові відпа-дків, українського похो-дження. Він теж опрацює новий проєкт для Австралії враз з Мико-лаєм Добровором, власни-ком Фірми Філдент Петро-леум Девелопмент у Карл-тоні, Вікторія.

Можна б сказати, що вроджений новатор та винахідник із багатьма патен-тами, головою з ділянки технології фотографії — це Роман Кузник, що має фірму Фото-Терм у Трентоні, Н. Дж. Він не пішов слідами свого батька, відомого ін-женера будівельника, а знай-шов своє зацікавлення у електроніці, що її можна приміняти, — як сам він пояснював, — до всього. Не легко приходилося стати власним шефом, а в зрелі-званні плянів надзвичайно допоміжної стала його дружина Наталія, яка для здобуття фінансів пішла до праці. Нині вона провадить цілу адміністрацію, бо її чоловік, Роман, постійно зайнятий винаходом, чого-сь нового з практичним при-міненням. Тому теж він слідкує за ринком і знахо-дить місце на свої продук-ти у спеціально зацікав-

ній групі людей. Масова продукція, це не для нього, бо тут легко можна зу-стрітись із конкуренцією. Р. Кузник має успіхи, бо йому вдалося налагодити зв'язки з фірмами, які пе-реїняли розпродаж його виробів. Між іншим його апарати стали популярни-ми у шпиталі, бо вони уможливають відморо-ження плязм, потрібної при операціях. Він вважає, що зовнішня поява фірми дуже важна, наприклад, листовий папір, торговель-на марка, постійна рекла-ма, участь у торговельних виставах тощо. Продає свої вироби до Європи і навіть Японії, а японці часто відві-дують його фабрику. Із власного досвіду вважає, що коледжі не підготова-ють інженерів до бізнесу, а сам шукає за українськими фахівцями, щоб нав'язати з ними обмін думок та інфор-мації.

Роман Волчук, — це вете-ран-антрепренер із 30-літнього практичного. Сей-годині він є партнером Вей-длінгер асоційейтс — консалтінг інджінієрс у Нью Йорку. Як координатор сходив з'ясував головні погляди попередників і звернув увагу на це, що призначення за історичні зміни в економічному житті належаться інженерській професії, яка осягнула техно-логічні успіхи.

Сходили залишили вра-ження, що наші інженери — це не тільки люди, які пере-бирають ризик для осягнен-ня зиску, але теж належить до цієї групи творців, як композитори, малюки чи письменники, що знаходять спокій тільки тоді, коли їх-ній задум перейде з життя...

Володимир Жала

ВІДАВ СВОЄ ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРИ

(до 85-річчя життя і 60-річчя літературної діяльності Григорія Костюка)

II.

Стаття в цілому має ознаки доброї естетичної аналізи, образотворчих засобів творчості Винниченка в пошуках широкі для обґрунтування його висновків. А висновки дуже прості: "Не сили, не могутності, не панування, не розко-шування, а щастя" треба людям (стор. 55). "Це Винничен-ко-ва заповітна ідея, — пише Костюк. Для неї він жив. За неї юнацьких років боровся, сидів у тюрмах, жив нелегаль-но, тікав на еміграцію і знову, ризикуючи життям, переходив кордон. З її ім'ям став на чолі революції й відновленої української держави 1917 року. З вірою в неї творив свої філософські концепції, нові утопічні теорії, шукав, гірко помилявся, каявся, знову шукав і часто напівголодний працював, працював до останнього віддиху, всіма відкинений і забутий" (стор. 55). Чи ж можна від такого письменника відшукати, "чіпляючись за негативи, роздумуючи їх, висвітлюючи викривлено, подаючи силу вигадки і несправди" (стор. 32). Так діють негатори Винниченка в росіяни, твердять Костюк і ті, що мають владу в Україні. Початок і кінець цієї статті нерозривно зв'язані з собою і саме тут захована сила її дії, що постійно доповнюється і оновлюється повсякчасною турботою. А як без Винниченка бути з історією української літерату-ри!"

Здається, найвище в літературознавчому розумінні чиниться наш автор у статті "Микола Хвильовий". У ній він розглянув життєвий шлях письменника в тісному зв'язку з дійсністю, суспільно-політичним життям та ідеями епохи.

Широко обміркував його творчий доробок, поглянувши на нього під кутом зору зростання авторитету й таланту письменника як принципового новатора. "В літературі, — пише Костюк, — прийшов новий духово суверенний письменник. І сучасники його прийняли це бездискусійно, як факт сам собою зрозумілий" (стор. 79). Для зручності аналізу й глибокого вгляду, Костюк поділив всю прозову творчість Хвильового на три періоди (перший період 1921-24, другий період 1925-30, третій період 1931-33).

Вінцем творчих шукань великого письменника був другий період. Зберігши революційний темперамент і свою новаторську природу, Хвильовий своєю творчістю започаткував велике відродження української літератури. Його твори цього періоду, не зважаючи на жанр, звучать свіжо. У них помічаємо глибокі ідеї, любов, віру, шукання, а наприкінці цього періоду — невдачі, розчарування і неспокій. Великого значення набула тоді літературна дискусія (1925-28), яка в своїх початках, до речі, мала літературні ознаки. В неї, як пише Костюк, — "втягнулися спочатку майже всі видатні літератори, а згодом, коли дискусія перейшла в гостро політичну проблематику, до слова прийшли історики, економісти, філософи і нарешті провідні партійні діячі України та СССР включно з Сталіним" (стор. 95).

Але й це не злякало Хвильового, він став ще більш негмамовним і з-під його пера вийшов цілий ряд памфлетів, що надали літературній дискусії сильного національ-но-політичного й культурного значення. Тут, дотримую-чись принципу історизму, Костюк з математичною точністю по пунктам з'ясовує проблеми й ідеї дискусії, які Хвильовий поставив перед українською спільнотою. У своє дослідження він включив фон історичних подій, щоб краще розкрити суть дискусії і показати її значення для розвитку українського народу. Його одинадцять пунктів охоплюють цілісність справи. А найважливіше тут те, що, здається, вперше піднімає Костюк, а саме факт, що "М. Хвильовий завжди і всюди в своїх памфлетах виступав з позиції українського державника. Увесь свій полемічний арсенал він розбудовував, виходячи із специфічних умов української господарчої системи як державної основи"

(стор. 96; підкреслення наше).

Ще трагічніше звучить третій період творчості. "Наближалось щось гірше, — пише Костюк, — ніж героїчне терпіння. Це був уже шлях на Голгофу. Не знаю, чи М. Хвильовий у час ліквідації ПРОЛІТФРОНТУ-усяно усвідомлював уже, куди котилося його особиста зоря. Але доля його одногодунів, доля більших і менших талантів, що їх об'єднував ПРОЛІТФРОНТ, його доглибинно хвилювала" (стор. 111). В додаток він сильно переживав долю українського села — "голод і масове нищення селянства і, як пише наш автор: "Відповідальність за ці злочини письменник поклав на ЦК партії". А в своєму передсмертному листі ще, кинув гостре обвинувачення провідові партії в зраді ідеї революції, в переродженні, в потуранині російському націоналізмові й нищенні елементарних культурних і господарчих прав українського народу" (стор. 120).

З великим захопленням пише наш автор в цій статті й в інших про романтику вітаїзму (активний романтизм). Основником, першим теоретиком і пропагандистом цього нового всеохопленого стилю доби був Микола Хвильовий. Він висував ідею романтики вітаїзму в своїх памфлетах і навколо цього зчинилася велика полеміка. Його супротивники називали її ідеалістичним напрямом і антимарксистським. Близько п'ять років Хвильовий і його однодумці плекали цю ідею стилю, створивши навколо неї, як пише Костюк: "справді великий відродженський творчий спалах". Але в кінці 30-ті роки цей спалах разом з його носіями знищено й романтику вітаїзму оголошено поза законом. Григорій Костюк правий, пишучи, що українська еміграційна історико-літературна критика романтику вітаїзму не поцікавилася, не звернула на неї потрібної уваги і так прешікавий наш новий літературний стиль пропав безслідно.

Стаття в цілому написана потужно й повчально з всіма вимогами культури дослідницької праці й то, починаючи з проблем, ідей, композиції праці й, кінчаючи мовою та іншими допоміжними елементами.

(Продовження буде)

Пластуни...

(Закінчення зі стор. 1)

Юначки 2-го куреня ім. Лесі Українки вправляють вправу

ви оселі з головою ст.пл. Олегом Мачаєм на чолі. В неділю учасники Свята Весни мали нагоду спробувати власні сили у куковаренні підготувавши собі полуденок на вогні.

Усі три дні таборвання пройшли вдало під проводом станиціної Пластової Станиці в Нью-Йорку пл.сен. Юрія Савицького, як коменданта і ст. пл. Аскольда Хемича — бунчужного, зв'я

зкових усіх юнацьких куренів та членів куренів старшого пл.сен. О. Мачаєм на чолі. В неділю учасники Свята Весни мали нагоду спробувати власні сили у куковаренні підготувавши собі полуденок на вогні.

Свято Весни 1987 року — це перший крок для підготовки молоді до трудів ЮМ-ПЗУстрічч, на яку юнацтво пластової станиці в Нью-Йорку зголосилося у 50 відсотках.

Поховали св. п. полковника Петра Содоля-Зілинського

Св. п. полковник П. Содоля-Зілинський

традиції, які плекались дуже дбайливо в його родині, він передав своїм синові і внучці, які, хоч і не в рідних військових формаціях, але в Арміях країни поселення набули модерне військове знання.

До кінця свого трудового життя, св. п. Полковник залишався вірним присязі, що її зложив на прапор Запорізького Полку:

Тобі, мій краю дорогий, складаю я свою присягу, Тебе люблю, Тобі служу, за тебе вмерти біля Тягу, І прапор наш жовто-блакитний кланюся до віку боронити, І за народ забутий, рідний, останню кров свою пролити!

Мир Шпірка з прапором ОБВУА, Володимир Борзак з прапором І-ї Дивізії УНА; місцеву Станицю II Дивізії УНА — Г. Мокляк, П. Маюра і Я. Марців з прапором та місце в Станицю ОБВУА репрезентували полк. П. Войновський і пор. Р. Барановський з прапором Буковинського Куреня.

Парастас і Панахиду відправили протоієрей Володимир Базилевський у сослуженні настоятеля української католицької церкви св. Трійці в Кергонсоні о. Михайла Харина. Прощальні слова виголосили: о. В. Базилевський, д-р Роман Барановський від місцевої Станиці ОБВУА, і сотник Осип Труш від Головної Управи ОБВУА. Комбатантські прапори віддали Покійному останній салют. Під час похоронних відправ співав хор під диригентурою проф. Володимира Бакума.

В суботу, 23-го травня, була відправлена в церкві св. Трійці в Кергонсоні Служба Божа, що її довершив о. Михайло Харина, порізьких Військ лишилась

передав полк. П. Войновський Дружині Покійного. о. Харина виголосив прашальне слово в церкві.

Після того довга валька авт з місцевими і позамісцевими громадянами проводила св. п. полковника Петра Содоля-Зілинського в останню путь на вічний спочинок на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н. Й. Після останніх похоронних обрядів, що їх довершив о. В. Базилевський, над свіжою могилою промовляли: полк. П. Войновський від Буковинського Куреня, пл. сен. Ігор Сохан від Пласту і Юрій Ференсевич від І-ї Дивізії УНА. Стрілецькою пісню „Видиш, брате мій“ закінчено сумні похорони й останню мандрівку заслуженого українського старшини, що визначався гарячою любов'ю до Бога й України.

На трізни, що відбулася в ресторані в Гошен, прашальні слова виголосили: о. В. Базилевський, д-р Олег Волянський від громади в Кергонсоні, ред. Богдан Коваль від Гетьманського Руху, Євген Стахів (св. Покійного) і д-р Роман Барановський від Бучачан, де Покійний після І-ї Світової війни поселився на хуторі над Дністром в с. Мила Віда, Бучацького повіту.

Від родини усім приїзним на похоронах і на трізни подякував син Покійного майор Американської Армії Петро Содоля, мол.

Так закінчилась життєва мандрівка визначного сина України. Замість квітів на свіжу могилу зібрано на цілі: Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі — 425 дол. (Збірка ще продовжується), на Українських Воєнних Інвалідів — 385 дол., на Бібліотеку Липинського — 150 дол., та на оборону українського імені — 50 доларів.

Роман Барановський

Помер засновник церкви св. Вознесіння у Клифтоні

Св. п. Л. Сисин

Лесьо Сисин, засновник першої української православної церкви у Клифтоні, Н.Дж., помер тут у вітвірок, 17-го березня ц.р.

Л. Сисин народився в Старому Самборі в Україні в 1896 році, а в 1912 році переїхав до Америки та поселився в Манчестері, Н.Г. Одружившись із Юстинною Петербурзькою, перенісся до Пассейка відтак до Клифтона, де був активним у заснуванні першої української православної церкви св. Вознесіння.

Л. Сисин отримав почесне призначення за свою працю в церковній громаді від св. п. Митрополита Іона Теодоровича як також і від теперішнього Митрополита УПЦеркви Мстислава. Парафія св. Вознесіння шанувала Л. Сисина в 1984 році.

Дониси і статті покійного Л. Сисина появлялись на сторінках щоденника „Свобода“.

Похоронні відправи відбулись в суботу, 21-го березня 1987 року, із церкви св. Вознесіння. Покійний залишив в смутку доньок Катерину Пречлер в Каліфорнії, Наталку Мач на Флориді, Селлі Матусик в Нью-Джерсі, п'ятеро внуків та семеро правнуків.

Н.Н.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

дало зустрічі, з причини неуступливості представників УКА, і тривого за дальший хід справи.

У висліді похваленої дискусії, стверджено, що УКАРада, яка в минулому обстоювала принципи і потреби єдиної центральної репрезентації і за це діло змагалася від років, стоїть і тепер на тому самому становищі і вважає, що для добра справи всієї української спільноти скликання Надзвичайного Конгресу українців Америки — це важливий час „пакі зом хвилі“. Відповісти цю справу — це значить діяти собі на шкоду.

Скарбник Р. Данилюк з'ясував, що членські вкладки і датки на діяльність УКАРади і СКВУ надходять більше, ніж минулими роками. Приблизно 20 відсотків є нових платників. Помітним є зріст жертвodawців на СКВУ через УКАРад. Число в 1985 році порівняннн із 1985 роком збільшилось на 30-35 відсотків. Додатковий список жертвodawців на УКАР і СКВУ по'явиться незабаром у „Свободі“.

Згідно з рішенням Екзекутиви УАКР, гроші, які були зібрані на Фонд проти знезлагодження українців, будуть передані до Ради Української Спільноти. Цей звіт доповнив д-р І.Фліс і заявив, що бюджет СКВУ виносить річно 300.000 дол. З того Америка дає 48 відсотків, а решту — Канада й інші. УКАРада виплатила цього року понад 48.000 дол., що є на 18.000 доларів більше, ніж виплатила УКА.

Секретар Б. Скорупська репрезентувала УКАРад у Бавид Бруку 26-го квітня ц.р. на урочистостях для вшанування жертв у річницю трагедії в Чорнобилі. Зібрала 3 листи підписів в обороні Йосафата Терелі, відомого оборонця Української Католицької Церкви в Україні, у справі дозволу родині Терелі виїхати на

Захід, і скерувала ці листи до Державного секретаря Дж. Шульца, що напередодні його виїзду в квітні ц.р. до Советського Союзу. Будучи на пленарному засіданні ЗУАДК, коротко інформувала Бронислава Скорупська про працю і фінансовий стан З'єднаного Українсько-Американського Допомогового Комітету.

Голова УКАК-УГ Метрополіт Філадельфій, Відділ УКАРади, інж. М. Нічпоінформував, що їхній Відділ входить до Комітету для відзначування 200-ліття Конституції в ЗСА. У зв'язку з цим він просить приєднати ім 20 відсотків із членських вкладок з їхнього терену, з уваги на те, що вони мають тепер великі витрати у зв'язку із підготовкою до цих загальноамериканських святкувань. Зворот 20 відсотків із членських вкладок призначено для відділу в Філадельфії на цей рік. Цей звіт доповнив інж. Ю. Іхтіяров.

Д-р Богдан Шебунчак подав відомості про 21-шу Пленарну сесію Секретаріату Світового Конгресу Вірменів Українців та наради директорів „Фрідом Федерейшн“ у Вашингтоні, Д.К. де в останньому часі д-р Б. Шебунчак був головою Ради Директорів. Цим разом вибрано на голову поляка, який ставиться до нас прихильно і є в дружніх відносинах з д-ром Шебунчаком. Накреслено там план праці і бюджет. Під час згаданого засідання член кожної національності своєю рідною мовою передав на радіохвилях привітання до своєї країни. Д-р Шебунчак зробив це від української спільноти і від УКАРади. Після засідання була зустріч у Білому Домі, в отолішні країни.

Звернено увагу на те, що у звіті СКВУ з Віленської конференції, що його підготував секретар М. Барабаш, пропущено участь УКАРади у цій Конференції. Д-р Шебунчак має попрацювати на справу, щоб направити помилку.

Д-р Роман Барановський,

секретар УКАРади, прочитав деякі листи, що наспіли зокрема від управи Відділу в Норт-Порті, Флориди, із зауваженнями щодо діяльності Екзекутиви, від Калелі Бандурів та проханням фінансової допомоги. Призначено Капелі 250 дол. Вислано листи-привіти до Головної управи СУА у зв'язку з 21-ю Конвенцією в Клівленді та до Блаженнішого Митрополита Мстислава з нагоди 45-ліття Священослужіння на порозі 90-ї річниці народження Достойного Духовника Р. Барановського зредугував Бюлетень за 1-ий квартал ц.р., написав репортаж про засідання Екзекутиви 21-го березня ц.р. („Свобода“ ч. 69 з 11-го квітня ц.р.), та взяв участь у зустрічі з громадянством у Норт-Порті, Флориди, що її організував місцевий відділ УКАРади. Він теж виголосив доповідь на актуальні теми на тій зустрічі.

Роман Данилюк відбув зустріч з прихильниками і платниками УКАРади в Арізоні і Каліфорнії.

Чергове засідання Екзекутиви УКАРади назначено на 11-те липня ц.р. на Оселі Українського Братського Союзу „Верховина“ в Глен-Спей, Н. Й.

Пластовий відбиванковий турнір

Нью-Йорк. — Тут у Гантерколеджі відбувся в суботу, 2-го травня ц.р., пластовий турнір для всіх українських спортивних клубів і молодіжних організацій. Це вже другий з черги такий турнір, який здобув собі добру славу і признання від змагуців та української громади.

Цього року брало участь 21 дружина, а це: сім чоловічих, три жіночі, шість юнаків і п'ять юначок. Учасники з'їхалися навіть з таких віддалених місцевостей як Клівленд, Вашингтон і Гартфорд.

крайової Пластової Станиці ст. пл. Ігор Струнський, а йому допомагав ст. пл. Андрій Данилюк. Турнір був справді добре і професійно підготований, зорганізований і пересвіденний саме завдяки жертвенній праці цих двох пластуців. Обидва вони вже від довгих років працюють інструкторами на щорічних спортивно-вишкільних таборах пластового Загону „Червона Калина“ і цей вишкіл, який вони там дістали, не пішов на марно. Слідкуючи за іншими турнірами чи спор-

молодечих організацій. Тим організаціями, що допомогли фінансово були: Українська Американська Координаційна Рада, Пластова Фундація в Нью-Йорку, православна кредитівка в Нью-Йорку, Український Народний Союз, Український Братський Союз, Український Спортивний Клуб в Нью-Йорку, Гурток Пласту в Нью-Йорку, українська шкільна в Філадельфії, „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Джерзі Сіті, Гартфорд, Чикаго, Рочестері, провід спортивно-вишкіль-

Дружина „Хмельнички“, що здобула перше місце в групі чоловіків. Справа головний суддя Б. Гайдучок.

Першунами змагань вийшли: мужичини — „Хмельнички“, жінки: Лис Микитин, юнаки — Пласт, Пассейк, юначки — СУМА Пассейк.

Найкращими змагунами обрано: мужичини — Нестор Паславський, жінки — Люся Сось, юнаки — Андрій Гной, юначки — Христина Кош.

Змагання перевели судді: Богдан Гайдучок (головний суддя), Ігор Сохан, Аскольд Хемич, Маркіян Івацький, Ліза Сонна, Іван Лещук, Дарка Лещук і Тамара Менішська.

Організаторами турніру був спортивний референт

товими імпрезами, слід підкреслити, що організатори їх повинні брати собі за приклад цей останній пластовий турнір. На деякі турніри наша молодь на хоче іхати та брати в них участь, уважаючи, що вони не є професійно підготовані і тому деякі українські спортові імпрези зовсім занепадають.

Слід також підкреслити, що є ряд наших організацій, які фінансово допомогли перевести цей останній турнір, маючи повне зрозуміння для того, який є важливий спорт для молоді і яке важливе є зближення через нього усіх спортових і

ного табору „Червона Калина“, „Песі Кола“, американська пекарня „Тейст“ Сама група відбиванки у часі турніру була на середньому рівні. Тут слід відзначити дружину чоловіків СУМА з Нью-Йорку за їхню здисциплінованість і спортову повеліну.

Признання належить представникам Гантерколеджу: Гері Волстер і Анті Фермін Пені.

На закінчення турніру були роздані нагороди для переможців.

Присутній

Ювілейний Комітет Тисячоліття

в підготовці до Ювілейних Святкувань

ДО СВЯТИХ МІСЦЬ І ДО РИМУ

23-го червня — 7-го липня 1988 р. як рівнож до інших місцевостей перед і після Ювілейних Святкувань шукає тепер

ТУРИСТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ

в Нью-Йорку, Нью-Джерсі і Пенсильванії

щоб бути призначеними

ОФІЦІЙНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ

ТУРИСТИЧНИХ ПРОГРАМ Ювілейного Комітету

Звітересованих просимо звертатися до Офіційного Ювілейного Координатора на руки: Іванки Паски, 1328 Roberval Street, St. Bruno, Quebec J3V 5J2, Canada або телефонувати на число (514) 653-3658 (день), (514) 653-0920 (веч.). Приймаємо оплату за телефон (collect).

Улас Самчук

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

Епос Української Америки

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS

Saga of Ukrainian America

Книжка у твердій зелено-темній

полотняній обгорті з мистецьким написом в оформленні

Богдана Титли

у видавничій УНСоюзу „Свобода“

268 сторінок, ціна 15 доларів з пересилкою

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи рівночасно чек або грошовий переказ.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканці міста Нью-Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

ПОДЯКА

З яким Веселинським відішов у Вірність 17-го січня 1987 р. в Ст. Пітерсбург, Фл. наш Найдорожчого МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, СТРИЙКО, ВУЙКО, КУЗЕН І ШВАГЕР

бл. п. мгр

РОМАН ЙОСАФАТ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

З глибоким нашим серцем складаємо щирю подяку Всім, що віддали останню прислугу нашому невіджалуваному Покійникові і підтримали на душі в дні нашого безмірного горя і смутку.

В першу чергу дякуємо Іх Блаженству Митрополиту Іванові Кардиналові Любачевському за співчуття, слова розради та відправлення Божественної Літургії в Римі. Рівнож дякуємо Владикі Кири Робертіві за відступлення Заупокойної Літургії в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Наша подяка Всечесним отцям: о. парохів і деканові Я. Федківі за уділення Найсвятіших Тайн і відступлення Парастасу, як рівнож за прашальну, зворушливу промову після Панахиди. Щиро дякуємо нашому старенькому Вуйкові о. Крип. В. Кармазінові за участь в Панахиді, за Поминальні Служби Божі і щиросердечне слово прощання від родини в Ст. Пітерсбурзі. Щиро дякуємо о. монс. М. Ревтківцеві парохів катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо за всі похоронні Богослужби, за змислене прашальне слово в церкві та відправлення Тіпиних Останків на місце Вічного Спочинку.

Щиросердечно дякуємо панам Дмитрові Супині і Василеві Хадаєві за співслужіння Панахиди і Служби Божі в Ст. Пітерсбурзі, як також п. маестрові Е. Садовському за співслужіння всіх похоронних Богослужб в Пармі, Огайо. Невмиємо ми віддати членам Родини і Приятелям, які в страшну негоду — сімголіно (найжніший день року) так чисельно прибули з усіх-усюдів, щоб попохорити в останнє наше Найдорожчого Мужа і Батька. Всім щиро дякуємо за висловлене співчуття і слова розради, за пожертву на 48 Служб Божих, за чудове квітіння і щедрі датки замість квітів на різні добродійні цілі.

Щиросердечно дякуємо всім за зворушливі прашальні слова, а саме: в Ст. Пітерсбурзі — п. І. Корутіві від Українсько-Американського Т-ва і Братства Са. Іванки, пані Осипі Михайленко від Української Громади і п. В. Хадаєві від Приятелів і Сусідів. В Клівленді д-рою В. Маліновському від Пласту і Пластуристу, пані Іванці Шкарупі від СУА Відд. 33, п. мгр Митрополіт Гук від Родини і Приятелів а п. мгр В. Пичинському від Злучених Організацій Клівленду і Кредитової Кооперативної Самопоміч, які ініціатором і співосновником був Покійник. Дякуємо кузенів Я. Рятківчів, який закінчив тринзю сердечного задоволення про нашого доброго для всіх невіджалуваного Покійника та інж. І. Фурові за вичерпну допис про життя і діяльність покійного бл. п. Романа.

Особливо дякуємо Членам 33-го Відд. СУА за вложення до домовини грудки української землі з Києва, як також за раз дяку Вам Дорогі Посестри Союзники за різні особисті послуги, поміч і поради в тих тяжких хвиликах нашого життя.

Щиросердечно дякуємо всім нашим добрим Дружам за несення домовини. Хай Всевищий винагородить Вам Усім старцю.

Ще раз дякуємо Всім за наше і просимо вибачення, якщо ми когось не згадали в нашій подяці.

В пам'ять покійного Романа вплинули пожертви на спідкуші цілі:

на катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо	\$295.00
церкві Богоявленній Господнього в Ст. Пітерсбурзі	630.00
Український Музей в Нью-Йорку	4320.00
Гарвардський Проект Хрищення України	1050.00
Пласт (Фонд Дрота)	145.00
Допомогу учням в Бразилії	25.00
Музей архів у Клівленді	10.00
Інститут ім. В. Липинського	10.00
Фонд оборони І. Дем'янюка	20.00

Разом \$6505.00

Дружина — СТЕФА ЦЕГЕЛЬСЬКА
Сини — ІГОР І РОМАН
Невістка — ВАРКА

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишється дуже мало часу для приготування до гідного відзначення найбільше величю події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чекі проситимуться виставляти на: UUAARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та висилати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від оподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситимуться виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Мрійник, який ходив по землі

Одним з найтяжчих переживань у житті є похорон — проводи рідних і друзів, добрих знайомих. Але буває похорон у похороні: усвідомлення вартості життя покійного, раніше незнані досягнення його та організації, в яких він діяв.

Так на похороні мого старого знайомого Атанаса Міляннича, який помер 30-го квітня цього року, мені, „східняку“, із слів людей, що прощалися з ним, прояснили певні аспекти довісного життя в Галичині і ролі в ньому А. Міляннича.

Я познайомилася з Мілянничем наприкінці 1945 року, коли в Західній Німеччині утікачі з різних земель України почали об'єднано розбудовувати свої установи та казати західному світові чому ми не хочемо повертатися на батьківщину.

У розробленому Франкфурт почав діяти відділ Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині (ЦПUE), яке містилося в Ашафенбурзі. Там я вперше зустрілася з активними діячами з західної України, серед яких був Атанас Міляннич. На з'їзді української еміграції в Ашафенбурзі восени 1945 року він був обраний до головної управи ЦПUE як референт фінансів. Постійно він жив з родиною в селі у Баварії, але вчашав до Франкфурту, високий і широкий, шумливий, з куполом паперів і пропозицій про фінанси, вартість праці для переміщених осіб, переселення. Ми, „східняки“, зверталися до нього „Атанасе, Миколайовичу“, а за очі звали „Слон“, не знаючи, що це його пластова ім'я.

Відділ ЦПUE у Франкфурті мав особливе значення, бо тут містилася головна квартира американських військ у Західній Німеччині, з якою мали зв'язки представники ЦПUE. Ходив до головної квартири і Міляннич. Я була за перекладачку: тоді ще мало хто знав англійську мову.

Св. п. А. Міляннич

Знову я зустрілася з Мілянничем на початку 1960-х років у Нью-Йорку. Мій старий знайомий і далі був повний енергії та ініціативи, чи не найбільше у вивченні українських поселень у різних країнах. Він був ініціатором заснування Українського Соціологічного Інституту і був його директором. Був головним редактором книжки-довідника „Українські поселення“, яка вийшла 1980 року.

У 1977 році удар долі — хвороба. Відтоді я частіше зустрічалася з Мілянничем, які жили недалеко від мене, потоваришувала зі Стасею. Часто ми разом поверталися з різних концертів та конференцій. Атанас став повільним та мовчазним, але й далі був повний інтересів.

25-го квітня ц.р. на Провідніу неділю, ми разом їздили на український православний цвинтар у Бавнд Бруку. Міляннич мало говорив, але й далі його тягнуло до громади, до людей.

Через чотири дні, 29-го квітня, мені подзвонила Стася — помер... Далі — заупокойні служби, панакхиди, похорон. Прощальні слова ознайомили мене з життєвим шляхом „Слона“, з багатьма ділянками його активної праці.

Понад десяток пластуни-сеньйорів прийшли до похоронного закладу у пластових одностроях. У труні в голові Міляннича лежав пластовий карелюх, як писав поет Овжич, „широкополий, трохи пом'ятий“. Також був у труні дерев'яний різьблений хрест роботи Михайла Черешньовського. Стари друзі з любов'ю згадували пластову дружбу з Мілянничем.

Ігор Сокан говорив про працю Міляннича в пластових проходах.

Прощальні промови також відтворили діяльність Міляннича як організатора першого Українського промислового банку — Промбанку, діяльного працівника на полі кооперації.

Д-р Ярослав Падох у своїх промовах у похоронному закладі і під час трини на цвинтарі підкреслював широту діяльності Міляннича — інженера, економіста, соціолога, а до того людини філософського спокою. Він творив величезне діло своєю участю в розбудові українського господарського життя в Галичині. Був ініціатором створення Промбанку, основу капіталу якого створили дрібні ощадності вкладали тисячі селян, ремісників та інтелігенції. До праці притягнув молоді: уночі хлопці були зайняті революційною роботою, а вдень ходили по людях, збирали пожертви. Д-р Я. Падох запропонував видати книжку про Промбанк: останніми роками Міляннич почав збирати для цієї книжки матеріали, і тепер треба цю справу довершити, видати її в НТШ. На заклики д-ра Падох тут же надійшли пожертви на видання книжки.

Роман Гулевич, говорячи від імені Світової Ради Українських Кооперативів, сказав, що Міляннич не заковав своїм Богом таланти, а використав їх на добро українського народу. Був ініціатором заснування багатьох українських установ, скликання кооперативних з'їздів в Америці.

Цікавим був спогад інженера Володимира Шпиркевича, який студював разом з Мілянничем у Данцигу. Ще в студентські роки він мав ідею про створення банку, починаючи з дрібнихощадностей, вивчав банківську справу. Промовць згадав про співпрацю з Мілянничем у КІРІ — Кооперативі Інженерських Робіт. Підкреслював, що покійний надавав великого значення співпраці з українцями з Центральної України.

Д-р Володимир Пушкар, який знав Міляннича ще з гімназійних часів, а потім був його близьким співробітником у Промбанку, говорив, що Міляннич умів організувати життя українського купецтва, через банк підбюдувати промисел. Умів притягати і підбирати людей для ідейної роботи за невеликі гроші. У передвоєнний час за два роки проробив величезну роботу: в кожному українському осередку був осередок Промбанку. Д-р Ігор Гурін говорив про співпрацю з Мілянничем у Соціологічному Інституті.

Микола Галів, який говорив від імені Нью-Йоркського відділу Українського Патріархального Товариства, підкреслював, що Міляннич належав до визначних особистостей в українському житті і на батьківщині і в діаспорі. Працьовитий і чесний, був глибоко віруючим. Відійшов у той час, коли ми співали „Христос Воскрес!“ і „Смерть смерті поправа“.

Любов Дражевська

Баффалівська громада ствердила конечність існування організації АНЧЕЙН

Заходами баффалівської Відділу організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні відбулося в неділю, 5-го квітня ц.р., в залі Українського Народного Дому, дуже успішне громадське віче. Ціллю його було поінформувати близьку нашу громаду про діяльність Українського Дослідного Центру і Інформативної Мережі. Віче відкрив голова баффалівської Відділу АОЛПУ Зенон Боднарський. Настоятель української православної церкви Св. Тройці Богдан Сенько провів молитву та попросив присутніх вшанувати пам'ять основника і першого голову АОЛПУ св.п. Ігоря Ольшанівського та скарбника св.п. Івана Орника, які відійшли у Божу Вічність. З черги голови Відділу З. Боднарський привітав теперішню голову АОЛПУ Божу Ольшанівську та провідника Інформативної Служби АНЧЕЙН Анису Савицьку. Присутні привітали достойних гостей рясними оплесками, які були виявом подяки за їх повну посвяту праці. З. Боднарський підкреслював великі заслуги св.п. Ігоря Ольшанівського для АОЛПУ, ствердивши при цьому дашню часту подиву гідну працю Божу Ольшанівської. Її глибока змістом відповідь заступниці голови ізраїльського парламенту викликала призначення і подяку широким кіл громадянства.

Аніса Савицька пояснила у своїй доповіді, що організація АНЧЕЙН є окремою організацією від АОЛПУ. Ідея Бюро Дослідного Центру і Інформативної Мережі була задумом покійного Ігоря Ольшанівського і саме тепер настав час перевести її в життя. Останніми роками ми завважували значне посилення українофобства, дезорієнтації і знелавлення доброго імені українців в ЗСА і Канаді. Ми мусимо мати діюче бюро, яке працюватиме на професійному рівні, постійно стежитиме за наклепами, які скеровані в нашу сторону, та рішуче їх спростовувати. Очевидно для провадження бюро потрібні фінансові засоби. Нам треба створити запасний фонд А. Савицька подала певну форму його організації. Якщо б 10,000 людей зложили на ощадностевеkonto по 1,000

дол., а відсотки пожертвували на фонд Бюро, то це дало б фінансову базу для його професійної дії. Кредитівка „Самоліміч“ в Джерзі Сіті погодилася провадити такий фонд. Організація АНЧЕЙН звертається з проханням скласти свої пожертви на conto бюро АНЧЕЙН в згаданий кредитівці. Число conta 4018. Ваші злептовані гроші в міру потреби можете вибирати частинно або в цілості.

Наступним доповідцем була Божена Ольшанівська, яка підкреслила важливість бюро АНЧЕЙН та поділилася з присутніми діяльністю АОЛПУ від початку її заснування. Зокрема підкреслила, що найбільшим досягненням АОЛПУ є Комісія Голоду в Конгресі ЗСА. В акції оборони Івана Дем'янюка зібрано 250,000 дол. Цю суму передано адвокату Маркові О'Конору та родині. Несподіванкою на вічу була присутність Джима МекДоналда, який недавно повернувся з Ізраїля, де помагав адвокату Івана Дем'янюка. Він поділився з присутніми своїми враженнями з розправи. Після вислухання доповідей присутні зложили поважні датки на цілі АНЧЕЙН. Всі датки передано до централі, яка з черги подасте точний фінансовий звіт.

Б. Ольшанівська висловила признання нашій громаді за велику фінансову допомогу на фонд оборони І. Дем'янюка і сказала, що нова акція на потреби АНЧЕЙН неспавне знайде у нас належне зрозуміння.

Віче закінчилося зустріччю при чаю і солодощами, яка дала можливість учасникам обмінятися думками з прелегентами і присутніми.

З.Б.

Нема то як на Союзівці!

Осепі
Українського
Народного
Союзу

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1987:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 21-го червня — 2-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і нічліг: \$180.00 (члени УНС)
\$210.00 (не-члени)

Оплата за навчання: \$60.00

Юрій Савчак, Зенон Сник, інструктори

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогрульки, плавання, різні гри, навчання
співу українських пісень і українського народно-го побуту.
Тижнево: \$100.00 (члени УНС)
\$120.00 (не-члени УНС)
Комендантка — МАРІЯ ОЛІНЕЦЬ

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців
Комендантка — МАРІЯ ОЛІНЕЦЬ

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
28-го липня — 8-го серпня
Інструктор: РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Навчання традиційних народних танків для
початкуючих й завансованих танцюристів.
Число курсантів обмежене до 60 учнів.
Прочарчування і нічліг: \$195.00 (члени УНС)
\$225.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$100.00

За дальшими інформаціями, прошу звертатися
до Управи „Союзівки“
Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спадщини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ВРАЗОЗ ВИКОРИСТАННЯ: Ця інформація не є рекламою.

Примітка: Дати суми пожертв не є гарантією.

Видати на збір \$

Датум: червень 8

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Місце: Нью-Йорк

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

ТОМ I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторінок, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерзі зобов'язує 6% продажного податку

Український Народний Союз пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов

на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії

з метою розбудувати і керувати мережами

агентів-продавців в тих округах

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатися до

H.P. Floyd, National Sales Director

Ukrainian National Association, Inc.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Раконого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

- 3-5-го липня — УСЦАК-Схід
- 8-9-го серпня — Подвійні гри
- 5-7-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
- 19-20-го вересня — Запрошений УНС
- 26-27-го вересня — Подвійні гри Пласт
- 10-11-го жовтня — КЛК

Ten. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE

IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze

TAIKA COMPANY
CORPORATION
26 First Avenue
New York, N.Y. 10008
Tel.: (212) 473-3550

Вже можна набуті в Арці нові
плити і касетки „Журавлі“.

НА ПРОДАЖ

**НОВЕ ОПОШЕННЯ
БДЮДЖЕТНИХ ПРОДУКТІВ**
Меду вже не буди поспати! Мед
можна всюди купити. В мене
купуйте ось таке: PERGA у дво-
фунтовій спойку \$10.00, прополіс \$13.95,
МАТОЧНЕ молоко, вітаміни „Е“ і
ЖЕЛІЗНІ \$13.95. Все це вишлю
Вам за 20 дол. Належне так дешево не
купите. Пишіть: M. SURMACH
169 W. Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

НА ПРОДАЖ

PIZNE

ORCHESTRA

BECELI NOCI

HAPPY NIGHTS

P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088

Michael Bilj, tel.: (315) 468-0088

НА ПРОДАЖ

OWN YOUR OWN

DISCOUNT

SHOE STORE

Offering over 300 top designer

name brands and over 1500

styles at unbelievable retail

prices of \$6.75 and up. All

first quality merchandise.

Satisfaction Guaranteed.

■ Andrew Geller ■ Evan

Picone ■ Naturalizer ■

Stride Rite ■ Bandalino ■

Reebok ■ Amalfi ■ West

■ Gloria ■ Vanderbilt and

many more.

Handbags and accessories also.

\$16,900.00 to \$39,900.00

includes beginning inventory,

training and fixtures.

Call anytime.

PRESTIGE FASHIONS

1-800-247-9127

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BROOKLYN, BROOKLYN

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director:

Chapels available throughout